

el nou cavall EXPRESS

BUTLLETÍ DE L'ASSOCIACIÓ DE MARXES A CAVALL DE CATALUNYA

Octubre - novembre 2026

AMAC Rambla Guipúscoa, 23 - 24, 4rt
08018 Barcelona T. 667 717 979
info@amac.cat
www.amac.cat

Editorial

Estimats socs i sòcies,

Hem superat l'estiu, un estiu especialment calorós, estem a més de mig curs, ja hem gaudit d'un munt de rutes, i el temps passa volant...

Hem estat al Lluçanès, Alt Camp, Moianès, Solsonès, a la Conca de Barberà, la Noguera, Alt Empordà, a la Ribera d'Ebre... i ens queda encara un munt de sortides que seran, segur, fantàstiques, i quan ens n'adonem haurem de tornar a canviar de calendari, això és un no parar, i el temps passa volant...

I així, a l'AMAC portem més de quaranta anys.

Que una associació tingui aquesta durada no té altra explicació que no sigui el fet de tenir "ànima".

Estimem els nostres cavalls, estimem la natura, estimem el país i tenim la sort de fer tot això compartint-t'ho amb companys i companyes amb qui, en molts casos, sorgeix un fort vincle d'amistat.

Aquesta és l'ànima de l'AMAC, gaudir del que més ens agrada, fent allò que més ens agrada, on més ens agrada i amb qui més ens agrada.

Aquesta és la raó per la que tants de nosaltres, durant tants anys, ens aglutinem al voltant d'aquestes sigles.

Companys i companyes de tot tipus, de tot arreu de la nostra geografia que ens ensenyen i comparteixen orgullosos el seu territori, trobades que voldríem que no s'acabessin, rutes que si no fos per l'AMAC mai coneixeríem, sobretot engrescadores i experiències que ens enriqueixen i ens fan millors.

Però això només té sentit si posem al centre de tot el nostre company de viatge, incansable, sofer, ferm, confiat, pacient i fidel.

Està clar que l'AMAC no seria sense els nostres cavalls. Potser m'he precipitat, ara men'adono, potser per a mi l'ànima de l'AMAC en realitat sigui el meu cavall.

Francesc Vilalta Planella

Vice-President de l'AMAC

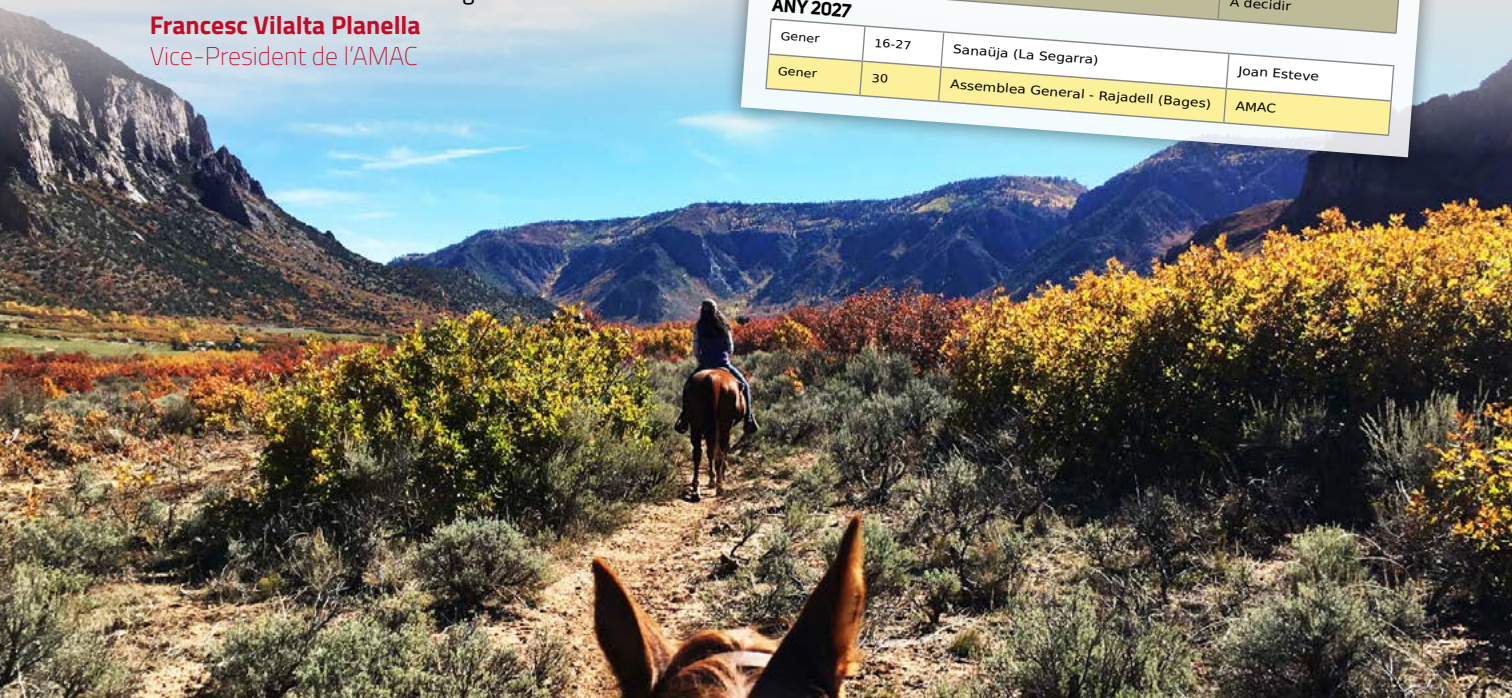

Calendari d'activitats AMAC 2026

Mes	Dia	Activitat	Organitza
Octubre	3 - 4	Boadella - Alt Empordà	Xavier Domènech
Octubre	17 i 18	Ruta Autonomia La Llacuna (Anoia)	Montserrat Llongueras
Novembre	7 - 8	La Garrotxa	Àngel Feixes
Desembre	12	Ruta 3 Aires -	A decidir

ANY 2027

Gener	16-27	Sanaüja (La Segarra)	Joan Esteve
Gener	30	Assemblea General - Rajadell (Bages)	AMAC

VACANCES D'ESTIU

De Gorbeia al Cantàbric: una travessa eqüestre de muntanya a mar

Hi ha rutes a cavall que es converteixen en molt més que una travessa. Són experiències que combinen natura, cavalls, paisatge, cultura, gastronomia i, sobretot, persones. La nostra aventura d'aquest estiu, organitzada per l'Hípica Gopegi, va ser una d'aquestes experiències.

Durant set dies vam recórrer Euskadi a cavall, amb un objectiu molt especial: sortir de Gopegi, un petit poble proper a Vitòria, travessar les muntanyes i els espais naturals del territori i arribar fins al Cantàbric. Una ruta exigent on a cada jornada ens esperaven entre vint i vint-i-cinc quilòmetres de camins, boscos i paisatges espectaculars.

Els nostres guies, Robert i Carme, van ser una peça fonamental perquè tot funcionés tan bé. Són dues persones molt experimentades i molt competents, tant com a guies com en el coneixement i el tracte amb els cavalls. Abans de començar van fer una feina molt exhaustiva per estudiar els recorreguts i escollir els camins més adequats. No es tractava només de trobar els itineraris més bonics, sinó també aquells que permetessin fer set dies de ruta sense provocar una fatiga excessiva als cavalls. Aquesta planificació i la seva experiència ens van donar molta tranquil·litat durant tota la travessa.

El grup el formàvem sis genets de l'AMAC, un "afegit" que va gaudir de la experiència en bici, els dos guies i una companya de l'organització que feia la feina d'assistència amb un cotxe. La convivència durant aquests dies va ser una part més de l'aventura. Compartir tantes hores a cavall, els àpats, les converses i els moments de descans va fer que, a poc a poc, es creés una complicitat molt especial entre tots.

El recorregut ens va permetre descobrir una part preciosa d'Euskadi. Vam passar pel Parc Natural de Gorbeia, vam visitar el Santuari d'Arantzazu i vam recórrer la coneguda Ruta dels Tres Temples. Pel camí vam anar trobant els típics "caseríos" bascos, tan característics d'aquest paisatge, i també vam visitar la Casa de Sant Ignasi de Loyola. Després vam continuar per la

Santuari de Loyola

vall del Urola, avançant cada dia a cavall fins arribar al nostre destí final: el poble de Zumaia, al Cantàbric. Vam tenir, a més, molta sort amb el temps. Tot i que a principis d'agost bona part d'Espanya patia una intensa onada de calor, just aquells dies hi

va haver un petit canvi meteorològic al País Basc. Les temperatures durant el dia van ser molt agradables i els boscos ens proporcionaven una frescor que s'agraïa molt després de tants quilòmetres.

Els allotjaments també van estar molt ben triats. Diferents entre ells, però tots molt apropiats, ens permetien descansar i recuperar forces entre una jornada i la següent. I, com no podia ser d'una altra manera al País Basc, després de la ruta diària, va completar l'experiència el poder gaudir de la seva gastronomia i de visites culturals que ens van aportar coneixements interessants sobre la història de la seva vida rural.

Per a mi, però, aquesta travessa tenia un significat especial. Mai havia fet una ruta de set dies; fins aleshores, el màxim havien estat dues o tres jornades. I hi havia, a més, un tema que m'inquietava: la meua euga té 25 anys. Em feia respecte pensar si podria afrontar una ruta d'entre vint i vint-i-cinc quilòmetres cada dia. No volia que patís ni que

l'esforç fos excessiu per a ella. Per això vaig estar molt pendent del seu ritme i de com responia a cada jornada. I va arribar el moment que tots esperàvem. Després de set dies travessant muntanyes, boscos i valls, vam arribar al poble de Zumaia i, davant nostre, va aparèixer el Cantàbric. Veure el mar després de tota aquella travessia va ser una sensació difícil d'explicar. Per a mi va significar molt més que arribar al final d'un recorregut: va ser la satisfacció d'haver superat un repte personal i, sobretot, d'haver-lo compartit amb la meua euga. Set dies, centenars d'instantos compartits, paisatges que costarà oblidar i una imatge final que quedarà per sempre en la memòria: arribar a cavall des de les muntanyes del Gorgeia fins al mar Cantàbric.

Cristina Mur

VOLTAR PER CATALUNYA

XXXVIII CAVALL DE FERRO 2026 – RIBERA D'EBRE

ASCÓ I VINEBRE, 10, 11, 12 I 13 DE SETEMBRE

Quan ens vam proposar organitzar el Cavall de Ferro per les nostres terres, sabíem que teníem al davant un repte important. Volíem ensenyar als companys de l'AMAC una part de la Ribera d'Ebre, els camins i corriols per on nosaltres acostumem a muntar i, sobretot, preparar tres dies que ens permetessin gaudir dels cavalls, del territori i de la bona companyia.

El punt de trobada durant bona part del cap de setmana va ser Vinebre. Els companys que van anar arribant es van allotjar a l'Hostal Sant Miquel, on també vam compartir els àpats de dijous, divendres i dissabte. Aquells que van venir amb furgoneta o autocaravana disposaven també d'un espai habilitat al mateix camp de futbol on teníem instal·lats els cavalls. Divendres vam iniciar la primera ruta des del camp de futbol de Vinebre. Ens esperaven 15,2km en direcció a la Torre de l'Espanyol, passant per les ermites de Sant Miquel i Sant Antoni. Durant el recorregut vam poder ensenyar alguns dels corriols de la zona, passant per la Mineta i fent la baixada per les Banyetes abans de tornar cap a Vinebre. A la tarda, per a seguir gaudint del dia de la Diada de Catalunya, vam canviar completament d'escenari per fer una volta amb "Lo Roget", el llaüt d'Ascó, navegant pel riu Ebre i tastant els nostres pastissos i vermut. Una manera diferent de conèixer el nostre territori i de tancar la primera jornada abans de tornar a l'Hostal Sant Miquel per sopar i recuperar forces.

Dissabte arribava la ruta més llarga del cap de setmana. Novament amb sortida i arribada al camp de futbol de Vinebre, vam completar uns 25km. En aquesta ocasió vam deixar una mica de banda els corriols i vam rodar principalment per pista, travessant també part de la zona afectada pel gran incendi de la Ribera d'Ebre de l'any 2019. A mig recorregut vam fer parada per dinar, on ens van portar el pícnic, i després de recuperar forces vam reprendre la marxa fins a Vinebre. Una

jornada per gaudir del paisatge i dels cavalls, però també per compartir quilòmetres, converses i experiències amb els companys.

Diumenge tocava canviar d'escenari. Vam carregar els cavalls als remolcs i ens vam desplaçar fins a l'ermita de Santa Paulina d'Ascó, situada als peus del Pic de l'Àguila, des d'on començaria l'última ruta.

Vam fer 16km, aquesta vegada amb força corriols tant a l'inici com a la part

final del recorregut. Durant la ruta vam passar per diferents punts del terme d'Ascó, entre ells l'Oliviera de Pitó i un dels refugis de la Batalla de l'Ebre, combinant patrimoni, història i paisatge en una última jornada ben diferent de les dues anteriors.

De tornada a Santa Paulina ens esperava la millor manera d'acabar aquests quatre dies: una paella de cloenda tots junts, per posar punt final al Cavall de Ferro 2026.

Per a nosaltres tres, Jesús, Pepo i Marc, organitzar aquest Cavall de Ferro ha estat també una experiència d'aprenentatge. Quan participes en una sortida, moltes vegades no ets conscient de tot el que hi ha al darrere. Preparar-la des de zero ens ha permès veure de primera mà tota la feina de logística que comporta: buscar i preparar els recorreguts, coordinar allotjaments i menjar, pensar en els cavalls, els remolcs i intentar que tot estigui a punt quan arriben els companys.

I precisament per això, després d'haver-ho viscut, animem a tots aquells socis que encara no ho hagin fet a organitzar alguna sortida pel seu territori. És una molt bona manera de donar a conèixer els camins i racons per on cadascú munta habitualment i de compartir-los amb la resta de companys. La Junta de l'AMAC t'assessora i t'acompanya durant tot el procés, i els socis participants ho posen sempre molt fàcil. Al final, de cadascuna d'aquestes experiències sempre n'acabes aprenent alguna cosa.

I no podem acabar aquestes línies sense fer un agraïment molt especial a les nostres famílies, que ens han ajudat i donat suport, no només durant els quatre dies del Cavall de Ferro, sinó també durant totes les setmanes prèvies de preparació. Sense la gent que tenim al costat, moltes de les coses que es veuen durant una sortida simplement no serien possibles.

Ens quedem amb la satisfacció d'haver pogut ensenyar una petita part de casa nostra als companys de l'AMAC i, sobretot, amb tots els moments compartits durant aquests quatre dies.

Ens veiem a la pròxima!

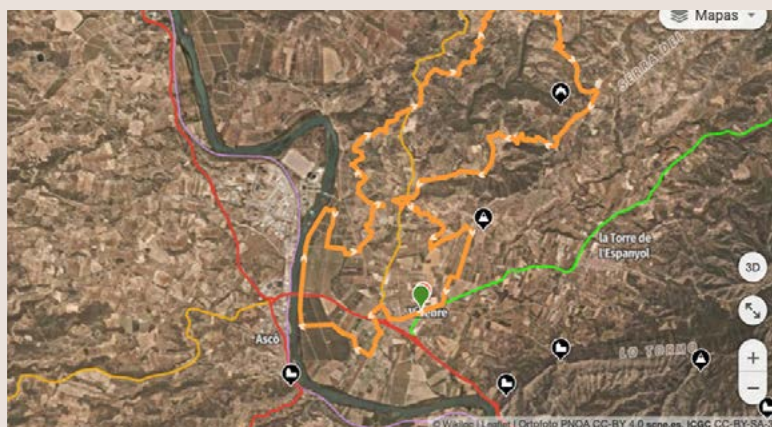
Jesús, Pepo i Marc
Socis de l'AMAC

Ruta dia 11:

Ruta dia 12:

Ruta dia 13:

Campionat del Món de TREC a Catalunya!

Aquest any 2026, el recinte "Jovià Les Tanques" a Viladecans ha tingut el privilegi de rebre un certamen mundial, on genets amb els seus èquids d'arreu del món han competit a un gran nivell. Soci d'AMAC, en **Francesc Rabat Bedós** va ser seleccionat per la Real Federación Española, gràcies als seus èxits esportius durant tota la seva trajectòria en aquesta disciplina i pels resultats obtinguts aquest curs 2026.

Destaquem la seva una meritòria **5ª posició en la categoria sènior** i en categoria **per equips una segona posició absoluta**. Desde l'associació estem molt orgullosos d'aquesta nova fita assolida i volem agrair al Francesc

per dur el nom de la nostra entitat a les posicions més privilegiades del món.

Per altra banda, AMAC va tenir una bona participació a nivell organitzatiu. Ricard Montfort i Francesc Rabat Oliva van ser escollits com a traçadors

del recorregut d'orientació (POR). Agrair-los la seva dedicació i la feina que va suposar organitzar aquest mundial, ja que les administracions locals no ho van posar fàcil a l'hora de marcar el traçat. També hem d'agraciar a varis socis que s'hi van sumar com a voluntaris, fent tasques de col·laboració en punts de control, servei d'urgència de recollida de cavalls i genets, punt d'avituallament amb aigua i altres socis per venir a donar suport als genets i gaudir d'una jornada de TREC.

Moltes gràcies a tots per dur el nom d'AMAC allà on aneu.

Daniel Garcia Font

Foto: Francesc Rabat amb Mylord
Per: **Pol Francàs** @polfrancas.pf

ELS SOCIS FAN COSES

Aprofitant l'estiu per fer rutes a cavall a nivell Internacional: Itàlia

A veure per on començo. La veritat és que fa alguns anys que em rondava pel cap muntar fora d'Espanya, sempre m'agradat viatjar, conèixer altres cultures, altres paisatges, practicar idiomes... però la novetat per a mi era fer-ho a cavall i gaudir a plena natura.

Vaig decidir que d'aquest any no passava i em vaig posar a buscar llocs i, sincerament, pensava que seria més difícil, però vaig trobar una App que es diu: **BookHorseRidingHolidays** i va ser tan senzill com decidir on volia anar, quins, quants dies i quin pressupost.

Podia ser des d'un cap de setmana a 3-4-5-6 fins a 15 dies amb tot inclòs a la majoria dels casos: menjar, guies, rutes, acomodació, en fi, tot.

Hi havia possibilitats a qualsevol continent Europa, Àsia, Àfrica...i qualsevol país. Això sí que va ser complicat de decidir i, finalment, com era el meu primer cop i anava sola vaig acabar triant Itàlia per proximitat, programa de rutes i de més similituds...

També podies triar si volies munta western, salt, clàssica, trec... i havia també llocs que eren de Natural Horsemanship (bitless, barefoot...).

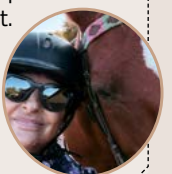
No en vull allargar gaire més, però dir-vos que és per repetir cada any, si puc. Vaig estar a un Centre Hípic anomenat "La Somma" a la Vall del mateix nom, al poble de Spoleto, a la regió de la Umbria Italiana, a 2h al nord de Roma. Van ser 5 fantàstics dies, on el més important era que gaudissis i, a part de les rutes, tenies una hora diària (gratuïta) al Centre on podies triar una classe de qualsevol categoria i modalitat. Jo vaig triar Salt i l'experiència va ser Súper! Un dels dies vaig triar descansar a la piscina o a l'habitació que tenia cuina pròpia i tot dintre del mateix recinte.

Us podria explicar mil meravelles d'aquesta experiència i segur que me'n deixaria moltes: sopars al aire lliure en un restaurant encantador on cada dia triàvem de la carta que volíem pel dia següent, pícnic a la muntanya recent cuinats que un cotxe d'assistència s'encarregava de portar i muntar taules i bancs perquè mengéssim com reis, cims amb vistes espectaculars ... Sincerament desitjant que arribi l'estiu que ve per provar un altre destí, qualitat preu millor impossible.

Així que amics de l'AMAC experiència recomanable totalment.

Us deixo algunes fotos perquè us feu una idea. Ens veiem a les rutes.

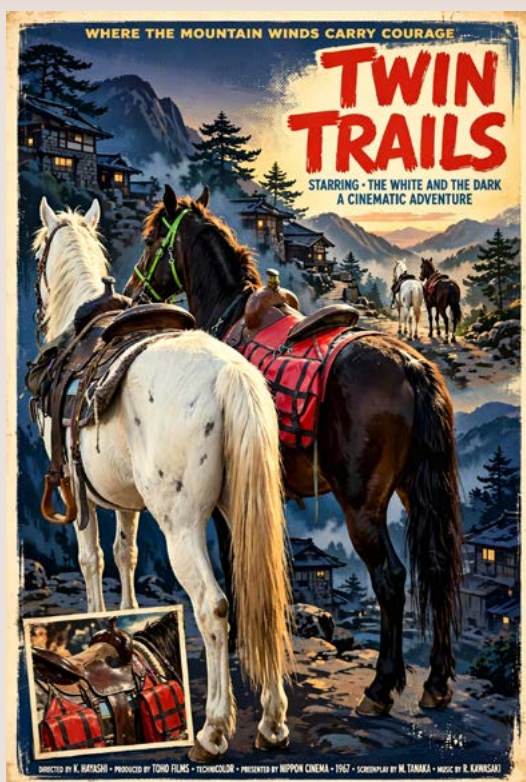
Maite Puig

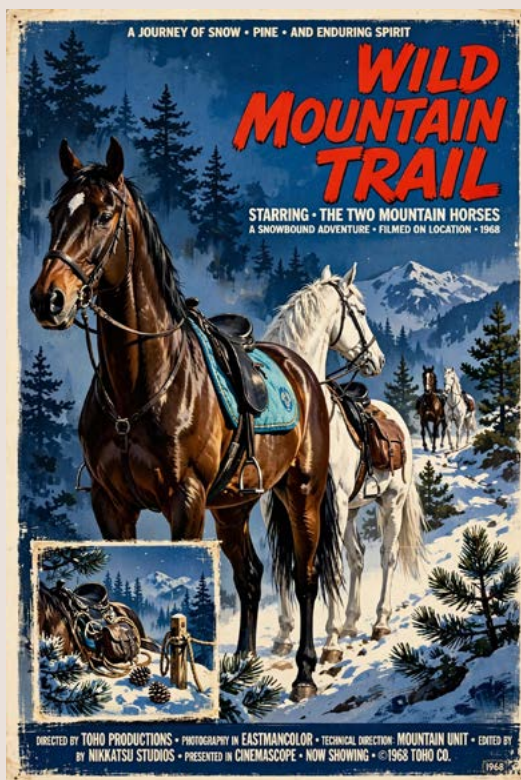
ELS SOCIS FAN COSES

Els Miquelets, amb diversos socis d'AMAC, fidels com cada any a la Diada del 11 de Setembre, aquests anys acompanyats pels Miquelets del Regne de València. Les recreacions històriques són un espectacle visual únic i una satisfacció veure el comportament tranquil i relaxat dels cavalls que les acompanyen.

Els nostres socis també treballen amb la IA!!
Andreu Ramírez Clapera

NOTES

No deixeu de consultar la "Guia d'Actuació per a la tinença responsable d'èquids d'esport i/o oci"

Elaborada pel Servei d'Ordenació Ramadera de la Subdirecció General de Ramaderia té per objectiu promoure la tinença responsable i el benestar dels èquids. Us mostrem l'índex i el link directe a la Guia completa al QR:

índex

Introducció.....	4
Com adquirir un èquid?.....	5
Adopció.....	6
Compra.....	7
Identificació i ubicació.....	9
Identificació obligatòria de l'èquid.....	10
Explotació registrada.....	10
Requisits per als moviments d'èquids.....	11
Què és la TME?.....	11
Documentació sanitària de treball.....	13
Notificació dels moviments d'èquids.....	13
Registre de transportistes i registre dels mitjans de transport.....	13
Com cal tenir cura d'un èquid.....	15
Allotjament i entorn.....	15
Alimentació.....	19
Salut.....	20
Cures veterinàries.....	20
Previsió de despeses.....	22
Retir de l'èquid.....	22

molí de serra

*Centre de nutrició equina,
alimentació i confort*

Ctra. GI-643, Km 4,5 - 17133 SERRA DE DARÓ (Girona) - Tel. 972 75 71 44 - Fax 972 75 90 80 - www.molideserra.com - e-mail: molideserra@flocnet.com